

10.10.2021.

Köszöntés: Gyógyíts meg, Uram, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok, csak téged dicsérlek.

Olvasmány: Ézs 38,9-20:

Ezékiásnak, Júda királyának a följegyzése abból az időből, amikor beteg volt, de fölgyógyult betegségéből: 10 Már azt gondoltam, hogy életem delén kell átmennem a holtak hazájának kapuin, megfosztva még hátralévő éveimtől. Zsolt 9,14; 102,25; Mt 16,18 11 Azt gondoltam, hogy nem látom többé az Urat az élők földjén, nem láthatok többé embert a világ lakói között. Zsolt 27,13; 52,7; 116,9 12 Hajlékomat lebontják, mint a pásztorok sátrát, megfosztanak tőle. Összetekeri életemet, mint takács a kész vásznat, elvágja az Úr életem fonalát; még egy nap talán, de aztán az éjjel biztosan végez velem! Jób 4,21; 7,6; 9,25-26; 2Kor 5,4; 2Pt 1,13-14 13 Reggelig igyekeztem megnyugodni, de úgy törte össze minden csontomat, mint az oroszlán; még egy nap talán, de aztán az éjjel biztosan végez velem! 14 Csipogtam, mint a fecske vagy a rigó, úgy nyögtem, mint a galamb. Szemeim bágyadtan néztek a magasba: Uram, szenvedek, segíts rajtam! 15 Mit szólnak? Hiszen amit megmondott, azt tette velem. Messze elkerül az álom lelkem keserűségére. 16 Uram, az éltet mindenkit, és engem is az éltet, hogy te majd megerősítesz és meggyógyítasz engem! 2Móz 15,26; Zsolt 104,29-30 17 Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé vetetted minden vétkeimet. 2Móz 34,7; Zsolt 32,5; 119,71; Péld 20,30; Ézs 43,25; 44,22; Mik 7,18-19 18 Mert nem a holtak hazájában magasztalnak téged, nem a halottak dicsőítenek, akik már leszálltak a sírba, hűségében nem reménykedhetnek. 2Móz 13,14; Zsolt 6,6; 30,10; 78,4; 88,11-13; 115,17; 145,4 19 Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy. 2Móz 10,2; 13,14; 5Móz 4,9-10 20 Megszabadított engem az Úr, pengessük hát a lantot az Úr házában egész életünkben!

Előima:

Igehirdetés előtti ének:31,1 Szűkölködünk nagy mértékben...

Alapige: Ézs19-20 Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy. 2Móz 10,2; 13,14; 5Móz 4,9-10 20 Megszabadított engem az Úr, pengessük hát a lantot az Úr házában egész életünkben!

Drága Testvérek talán már sokszor hallottuk azt a mondást, hogy a halott ember nem beszél. Hiszen már nem mondhatja el azt amit szeretne. Régi bölcsesség ez, s érdemes rá figyelni is, hiszen valóban ki kell használni az időt arra, hogy elmondjunk dolgokat.

A szeretteinknek, hogy miként is vagyunk velük. A fiatalabb generációnak, hogy továbbadjuk azt, amit tudunk, s amit hiszünk. Hogy tanuljanak tőlünk, hogy ne vesszen kárba az a kultúra, az a tudás, az a sajátos lenyomata a létezésnek, amelyek mi vagyunk itt a felsőőri református közegben.

Itt külön szól is az Ige arról, hogy apák tanítják fiaikat, de én hozzátenném még, hogy anyák is leányaikat. S valóban tanítani kell a fiatalabb generációt. S nemcsak az iskolában. Mert vannak dolgok, amiket már otthon meg kéne tanulni. Nemcsak a szobatisztaságot, meg az evést, vagy éppen azt, hogy nem nyúlunk a konnektorba vagy a tűzhelybe, hanem arról is érdemes tanulni lehet már otthon, hogy Isten hűséges. Nem hagy el minket. Sem a világháborúk alatt, sem a válságos időkben. Időt kell szakítani arra is, hogy erről beszéljünk a fiatalabbaknak, hogy ezt tovább adjuk.

S bizony arra is időt kell szakítani, hogy hálát adjunk az Istennek. Még az életünk folyamán.

Bár néha a halott is magasztalhat, vagy szólhat, mint pl. a volt szomszédom, aki gyülekezetünk kurátora volt. A temetésén gyűjtést szervezett a gyülekezet javára. Ez volt a kérése.

Vagy valaki, akinek a hatása mai napig kitart hosszú évek óta. Azaz túlmutat a földi életén az, amit mondani akart. Pl., hogy túlmutat a földi életén valakinek, hogy magasztalta és magasztalja az Istent.

S talán, hogy ide eljusson valaki, nos annak több útja van. Hogy rájöjjön, hogy bizony már itt a földön is lehet többre hivatott.

Valami ilyesmiről ír a szerző is. Amikor beszámol a haláltusájáról. Merthogy itt arról van szó, hogy már azt hiszi a Ezékiás király, hogy nem éri meg a holnapot, hogy már el kell távoznia az élők közül, de megmenekül, meggyógyul, s aztán az Úr Istent dicséri. Örvendezik. Pengeti a lantot, muzsikál örömeiben.

Egy király, akinek egy ország irányítása a feladata, alattvalók százai sűrögnek körülötte és óriási hatalom és felelősség kerül a kezébe, de mégis rádöbben egy nehéz megpróbáltatáson keresztül, hogy tudni kell hálát adni, tudni kell örülni.

Mi is tehetünk így. Így jártunk el tegnap is, hiszen örömmel kértünk áldást gyülekezetünk két tagjának közös életére.

Így járunk el ma is, hiszen keresztelünk ismét, hála Istennek, befogadjuk a gyermekeket az egyház közösségébe. Így jártunk el az Árkád fesztiválon is, s még oly sok alkalommal.

Mert megvan ennek is az ideje. Nemcsak a gyásznak, nemcsak a keserűségnek, meg a nehéz kérdéseknek. Hanem az örömnak. Egy öblös kacajnak, a táncnak, a zenének. Kell legyen ennek is helye az életünkben.

Mondhatnék egy egyszerű lélektani okot, hogy az az ember, akinek nincs öröm az életében, az talán úgy jár, mint ahogyan a magyar nyelv találóan fogalmaz, hogy megfakul, beszürkül. Nem lát már színeket. Pedig nem kéne tönkre menni. Nem kéne öröm nélkül élni.

S ez igaz a keresztyénségre is. Hiszen annyi mindenért lehetünk hálásak, annyi mindennek örülhetünk. Krisztus által többre van reménységünk, mint csak ez az élet. A Lélek által megújulhatunk napról napra, s Atyához mindig mehetünk úgy, mint gyermekek a szülőhöz.

Hadd térjek vissza arra, hogy itt a szerző egy betegséget ír le, mint fordulópontot, amikor még jobban elköteleződik Isten felé, mikor még fontosabb lesz számára a hit, s megerősödik az Istennel való viszonya. Lehet, hogy valakinek így alakul az élete, s talán tudunk is ilyet a családból, az ismerősi körből.

Azonban nem kell azt megvárni, hogy megérintsen minket a halál szele. Nem csak ez az egy út van. A jóban, a teljességben, a békében az egészségben is oda lehet fordulni Istenhez. S ezt csak azért hangsúlyozom, mert sajnos az látszik, hogy sokaknak csak akkor jut eszükbe Isten amikor baj van. Amikor betegség van, amikor nem megy az üzlet, amikor válság van.

Ahogy egy mondás tartja: egy zuhanó repülőgépen nincsenek ateisták. Mert az emberi határokat elérve kapaszkodunk, s segítségért kiáltunk.

De nem kell megvárni míg eljutunk a határokig. Nem kell megvárni míg a halálos ágyunkon vagyunk.

Kívánom mindannyiunknak, hogy tudjunk bármilyen életszakaszban Isten felé fordulni, s hálásak lenni. Àmen

**Taufe:** Unser Herr Jesus Christus, bevor er auf den Himmeln aufgefahren ist hat ein Missionsbefehl gegeben ihren Jüngern, was wir im Mt 28,18-20 so lesen:

**Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek; és ímé, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.**

**Mir ist gegeben alle Gewalt im Himmel und auf Erden. Darum gehet hin und machet zu Jüngern alle Völker: Taufet sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes und lehret sie halten alles, was ich euch befohlen habe. Und siehe, ich bin bei euch alle Tage bis an der Welt Ende.**

**Taufspruch: 1Kor13,2 Und wenn ich die Gabe prophetischer Rede habe und alle Geheimnisse kenne und alle Erkenntnis besitze und wenn ich allen Glauben habe, Berge zu versetzen, aber keine Liebe habe, so bin ich nichts.**

Liebe Familie, liebe Gemeinde. Liebe. Schon bei einer Begrüßung oder anrede und bei einem Verabschiedung verwenden wir dieses Wort was so wichtig ist: Liebe.

Und wir müssen nicht dann an bestimmten romantischen Gefühlen denken, oder spüren so was zu sprechen oder wünschen zu können.

Liebe bedeutet viel mehr als einen romantischen Begriff, als rosa Wolken oder ein Schmetterling in unserem Bauch. Im altgriechischen Urtext steht hier der Begriff Agape. Was wir als bedingungslose Liebe übersetzen können. Im 13. Kapitel dieses Briefes kehrt es wieder zurück. Gott liebt uns mit dieser Liebe.

Deswegen sollen wir auch diese Liebe leben, teilen und davon Schöpfen. Und bei der Taufe steht es auch dahinter. Ihr liebt die kleine Valerie bedingungslos. Sie ist auf euch verlassen. Ihr ganzes Leben hängt davon ab, wie ihr liebe Eltern und Paten es gestaltet.

Nun die Liebe, worüber wir hier lesen, diese Bedingungslose Liebe, die Agape, bedeutet auch dass ihr verantwortlich seid für die kleine Valerie. Was sie isst, und trinkt, wie sie wächst in ihrem Körper, aber auch im Geiste. Hängt von euch ab.

Und sie wird dann später bestimmt gute Frage stellen über Gott und Kirche und Gemeinde. Wenn sie ein positives Bild ein gutes Beispiel sieht und merkt von euch, dann wird für sie auch deutlich, aha, hier in dieser Gemeinde kann ich auch zuhause sein, hier kann ich auch mein Glauben leben und teilen mit anderen Menschen.

Sie kann auch merken, Gott liebt mich auch. Also liebe Eltern, Liebe Paten, lasst Valerie in Gott liebe wachsen. Und lasst euch selbst diese Liebe erfahren und teilen untereinander und miteinander. Amen.

*Gottes reichen Segen wünschend*

*Isten gazdag áldását kívánva,*

*Kádas Richárd László*